

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Asiaticae Historiae Societatis Iesv Pars ...

Libris Quatuor Consequentibus Pertexens, Quae post beatum S. Xaverij
Obitum Soc. Patres ad Dei gloriam in iisdem Prouinciis gessere

Bartoli, Daniello

Lvgdvni, 1667

11. Iter Nunnij in Iapon. & Sinas.

urn:nbn:de:hbz:466:1-11445

Partriculam aliquam psalmorum de pœnitentia diebus veneris tractabat, commouendis potius auditoribus quam erudiendis: post hoc flagellatid sequebatur. Hac strenuitate instantem operi oppressit morbus, ex quo nondum refectus, calendis Aprilis anni 1555. ventis tunc nauim Iaponiam versus vrgentibus, coactus est soluere; sed instituendis Malaia pueris Ludouicum Froes vnum è Sociis reliquit, mœstissimum & postremas salutationes multis lachrimis miscentem, quamvis illi eius dumtaxat profectio reiiceretur in tempus commodius, quo in Iaponia multos annos longe alio fructu quam Nunnius exegit.

11.
Iter Nunnij
in Iapon. &
Sinæ.

Lembo veli auriti regio vehebatur Nunnius, quassò & veteri nec tempestatibus illorum tractuum horrendis facile emerfuro, ductore potissimum nauarcho. matris illius valde rudi. Quare confectis milliaribus non multis, in latentem scopulum impegit cercurus, omnino confringendus, si plenis velis actus esset. Hæsit tamen infixæ scopulo carina, & nauis illac præteruictæ implorandum per scapham exploratoriam auxilium fuit, vt inde reuellerentur incolumes. Expeditus ab ea remota cercurus, & vitatis fuga Maurorum nauigijs quinquaginta, lateratisque vento, cum euerfionis periculo velis, denique Patanem applicuit. Illic dum aquantur, ex nautis quinque aufugiunt; globo alij barbarorum ex insidijs appetiti vix seruitutem, aut necem euaserunt. Hinc mari transuerso in Iaponiam contendunt, subeuntque Pulocondoris sinum, vbi à zephyro ad libyn, nauis latus, procella quatitur tam formidabili, vt certum instaret exitium, quod magno labore in Pulorimanum de lati proximam insulam declinant. Onerariæ illac duæ ex Lusitania, paulo post in Sinas transibant, quarum altera Francisci Tuscani Nunnio peramici, cui certo persuasit lembo illo, eaque per maria si porro pergeret, in perniciem rapi minimè dubiam, sua igitur inuitatum nauis, volentem in Sinas omittæ Iaponia tulit, Lembo infido, & debili Malacam remisso. Sancianum ad medium Iulij attigere, ac sepulcrum vbi Xauerij sanctum cadauer iacuerat supplicabundi adiere: solenni ritu Nunnius super eo diuinam rem fecit. Lampazonem hinc itur Sinensis oræ desertam in insulam, Lusitanis ad commercia permissam, qui tunc ibi circiter quadringenti cum sinensibus negotiabantur. Adiculam sacram ibidem illico nostri tetendere, tecto videlicet, & parietibus contexta ex palea expansis, nec tamen pro loco auarè ornata, vbi Lusitanos in omnium maximo æternitatis negotio iuuabant. Qui labor exhibet tam utilis, vt illius seu memor, seu crebri secessus ad meditandum inter seculas, nullam sibi tempus scripserit Nunnius fluxisse vnquam iucundius; intermissis enim quotidie latebris præsto erat ad erudienda de fidemancia ad conciones, & confessiones, ex quibus locatæ legitimis nuptiis, concubina; alieni restitutiones; conciliatio simultatum eadem, & strageminantium. Ter enim contigit nauium Præfectos sua quædam ob luctra discordes ad arma ex iurgiis profilire, & sua quemque nautarum & militum cum turma in pugnam accingi, quos sua Nunnius sedauit industria.

Austeria, & auctoritate cumque illum breuis vt olim Xauerium in Sinas
 inducere posset velificatio tentare illuc ingressum ausus est, & iure apo-
 stolum credidit, eius regni portas sibi mortuum referasse quarum in
 limine animam efflasset, Distabat Cantone milliariibus solum quinquag-
 ginta, quæ vrbs de se Prouinciam nominat eiusque caput est, gradu ad
 arcum vigesimo altero, inter Prouinciarum illarum metropoles mini-
 ma, sed vlyssipone haudquaquam inferior. Detinebantur illic pridem
 tres Lusitani æterno damnati carcere, catenis onusti & appensa de collo
 tabula, quæ causam supplitij caractere Sinenfi exprimeret, Transue-
 ctus Nunnius in portum Manciuani inde Cantonem subit acturus cum
 vrbs præfecto quem solent dicere Mandarinum, de redimendis Lusita-
 nis; & inspecturus interea temporis, quod fuit duorum Mensium, num
 quæ posset in illo populo Veritatis lex radices mittere; sed neque de
 illa quicquam extricauit Lusitanorum liberatione etsi mille quingentos
 ab amicis ducatos aureos numerarèt, nec de cuiusquam Sinentium con-
 uersione quidquam illi processit feliciter. Duos quidem ex sacrificulis ad
 conferendum de diuinis per interpretem inuitauit, sed eorum alter res-
 ponsio lepido elusit prouocationem, aiens sui muneris esse, precari pro
 mortuis, non autem cum viuis litigare; confidentior secundus admisit
 prouocationem stetitque in scammate coram trecentis Sinenfibus, re in-
 solita excitis, donec implexus argumento ex quo se neque vi, nec arte
 euoluebat, disputationem furore barbaro mutauit, Patremque indignis
 disceptum conuictis victorem reliquit exhibitante populo ignorantiam
 hominis arrogantis, & Patri nihilominus aures audas præbente, vt qui
 nunquam illic audita nunciaret, de excitandis in vitam mortuis; de su-
 premi iudicij die; de pœnis & præmiis sempiternis, & similibus religio-
 nis veræ principiis, quibus tamen adhæsit nemo quod in hoc genere ne-
 fas esset Mandarinorum iniussu aliquid mouere. Quamobrem Nunnius
 expectatione sua falsus Manciuani regredi cogitur, F. Stephano Goez
 iussu Cantone subsistere, ad Sinenfis linguæ notitiam aliquam illinc ex-
 culpendam, quod labore contendit tam improbo vt semestri elapso in
 stertem & debilitatem capitis vergeret, essetque Goam remittendus. Nun-
 nius non ferens diutius suum Manciuani, ac sociorum otium, quos nisi
 perpaucos non sufficiebat India, consulere apud se de reditu cœpit, tum
 quod illo in portu nulla in Iaponiam appareret nauis, & ipse suorum li-
 teris reuocaretur in Indiam, tum quod contra quam vulgata fama, duo
 solum venissent operarij ex Europa, dum adfuturi crederentur multi,
 cum Petro Mascaregnia prorege, à quo omnia sperabantur in gratiam
 Christianitatis, accedebat & quarta, grauior cœteris ad renauigandum
 ratio, Ignatij epistola qua significabat improbare se quod Prouinciales
 omissa India in Molucas aut Iaponiam nauigarent, vnde non poterant,
 nisi post triennium reuerti. Hæc à cœpto in Iapones cursu Nunnium
 prope dimouerant, cum ecce tibi ab iis redux Odoardus Gama, de nas-
 cente illic Ecclesia tam magnifica & fausta de prædicat vt primis illum

desideriis inflammaret : literas ad hæc illi reddit à Firandi Rege Tacanombo, & à F. nostro Ludouico Almeida cum literis syngraphum sumendis ab argentario bis mille aureis ad nauim itineri emendam, si aliunde nulla occurreret, & Firandi iam eius aduentum Gama nuntiat, cum eius Malaca discessum diebus aliquot præuertens Firandum recta tetendisset. Regis porro hæc erat epistola. [Venit P. Magister Franciscus in meum hoc regnum, & nonullos ciuium initiauit Christiana lege, quod mihi accidit periuicundum & fauere iis pergo, omnemque ab iis iniuriam defendo. Venit postea è Bungo Pater, & meorum aliquos propinquorum, aliosque ex nobilitate fecit pariter Christianos. Dicentem interdum audiui, eiusque mihi semper placuit doctrina, & menti nunc etiam fixa hæret, nec absũ longius à professione Christiana: faciet R.V. rem mihi gratissimam, si me suo aduentu consoletur; nam si parũ alias promissio steri, certo nunc fidei datæ non deero: magnum Deo præstabit obsequium, & excipietur à me omni officio beneuolentiæ & honoris,] cæterum illo Almeidæ syngrapho liberali profusus non eguit Nunnius ad nauim, adeo se multæ certatim accingebant ad Iaponiam, quòd inde Gama totus aurens redisset, omnesque ad eandem cum illo fortunam anhelarent. Dum autem ventos præstolantur, præfixis ab natura anni horis obstrictos, thesauro Nunnius locupletatus est optabilissimo præter omnem expectationem.

12. Reliquiarum nempe theca, Sanciani olim Xauerio mortuo à nauta paupere detracta: multis opus fuit precibus, & spebus ad eam extorquendam etsi simplici ex ære constaret, sed eam nauta vel hoc solum quod Xauerij fuisset pro re sacratissima seruabat. Nunnio tandem illam sed non indonatus cessit, in ea postmodum Cocini reclusa, reperta sunt quorum alias à nobis facta est mentio.

Maio flatus in Iaponiam commodos reddente anno 1556. in illam Sinenisum adnauigata ora se immittunt, & post varios errores applicant, sed longè vterius quam quòd tetenderant, creber illic sermo de regni Bungensis tumultibus, fugatum regem, euersam Funaium, scissum in partes & arma populum, dissipatam Christianitatem, interfectos Patres omnia si minus planè falsa, sed veris maiora. Rex quidem iurato suorum tredecim coactus perduellione, exercitum in eos eduxerat, sed profligatis iis & necatis, eorum ditiones & propinquos, direptione, ferro, igne deleuerat, victoria licet minimè incruenta; sed septem milibus hinc atque hinc peremptis. Hæc dum conquiesceret procella, Usuchi in arce inter montes egregie munita sua cum aula morabatur, leucis ab vrbe septem: fuisseque hanc motuum seriem nostri ex vero didicere, diebus quàm Funaium attingerent quindecim, hoc est ante lunium ineuntem. Inexplicabili vtriusque gaudio multisque lachrimis hæc nostrorum inter se salutatio condita est: nam qui excolebant Iaponiam Patres, nihil ex India de suis fratribus, per quadriennium audiebant, omnesque tunc eo conuenerant, & Amanguccio euersa, iis accesserant

Turria